

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 2008 / 2551

ครอบครัวมนุษย์ คือ ชุมชนแห่งสันติ

1. ในวาระขึ้นปีใหม่ ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีอันอบอุ่นแห่งสันติมาพร้อมกับสารแห่งความหวังจากใจจริงมายังชายหญิงทั่วโลก โดยขอเสนอข้อไตร่ตรองร่วมกันของเราในหัวข้อที่ข้าพเจ้าเลือกสำหรับสารนี้ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ นั่นคือ *ครอบครัวมนุษย์คือชุมชนแห่งสันติ* รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์หน่วยแรกถือกำเนิดมาจากความรักของชายและหญิงที่ตัดสินใจรวมเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างมั่นคงเพื่อร่วมกันสร้าง *ครอบครัวใหม่* แต่ประชาชาติในโลกเองก็ได้รับเรียกให้สร้างความสัมพันธ์แห่งความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวและการร่วมมือกัน โดยได้รับประโยชน์ร่วมกันจาก *ครอบครัวมนุษย์* เดียวกัน ตามที่สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 แถลงไว้ว่า “ด้วยว่าประชาชาติทั้งหมดเป็นประชาคมหนึ่งเดียวกันและมีต้นกำเนิดเดียวกัน เพราะพระเจ้าให้มนุษย์ชาติทั้งหมดอาศัยอยู่บนพื้นพิภพ ประชาชาติจึงมีจุดหมายปลายทางเดียวกัน คือพระเจ้านั่นเอง (เทียบ กจ 17:26)” [1]

ครอบครัว สังคม และสันติภาพ

2. ครอบครัวโดยธรรมชาติ ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์แนบแน่นแห่งชีวิตและความรักบนพื้นฐานของการแต่งงานระหว่างชายหนึ่งและหญิงหนึ่ง [2] เปรียบได้กับ “สถานที่ปฏิสนธิของการ ‘อบรมบ่มเพาะความเป็นมนุษย์’ สำหรับคนและสังคม” [3] และเป็น “อู่แห่งชีวิตและความรัก” [4] ดังนั้น จึงเป็นการถูกต้องที่จะถือว่าครอบครัวเป็นสังคมธรรมชาติหน่วยแรก เป็น “สถาบันที่พระเจ้าทรงจัดตั้งเป็นรากฐานชีวิตของมนุษย์ และเป็นต้นแบบของทุกระบบทางสังคม” [5]

3. ที่จริง ในชีวิตครอบครัวที่ดีนั้น เราพบองค์ประกอบพื้นฐานบางประการของสันติภาพ ความยุติธรรมและความรักระหว่างพี่น้องชายหญิง บทบาทของบิดามารดาในการใช้อำนาจ ความห่วงใยด้วยรักต่อสมาชิกที่อ่อนแอกว่า เช่น เยาวชน ผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องความจำเป็นพื้นฐานของชีวิต ความพร้อมที่จะยอมรับกันและกัน และหากจำเป็น ก็พร้อมให้อภัย ด้วยเหตุนี้ ครอบครัวคือ *ครุคนแรก* ที่ขาดไม่ได้ในการสอนเรื่องสันติภาพ ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า ความรุนแรงหากแทรกเข้ามาในครอบครัว ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ได้รับไม่ได้เป็นพิเศษ ผล

ก็คือ เมื่อมีการกล่าวว่ ครอบครัวเป็น “เซลล์พื้นฐานที่มีชีวิตของสังคม” [6] จึงเท่ากับว่าสิ่งสำคัญบางอย่างได้ถูกกล่าวถึง ครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคมด้วยเหตุนี้ด้วย เพราะครอบครัวช่วยให้สมาชิกได้พบกับสันติภาพด้วยวิถีทางที่แน่วแน่ กล่าวคือ ชุมชนมนุษย์ไม่อาจดำรงอยู่ได้หากขาดบทบาทที่ครอบครัวแสดง เยาวชนจะค่อยๆ เรียนรู้ที่จะลิ้ม “รสชาติ” ที่แท้จริงของสันติภาพได้จากที่ไหนได้ดีกว่า “รัง” แห่งแรกซึ่งธรรมชาติได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขา ภาษาของครอบครัวคือภาษาแห่งสันติภาพ เราจะต้องเรียนรู้ภาษาแห่งสันติภาพจากที่นี่ มิเช่นนั้น เราจะสูญเสีย “ศัพท์แสง” ของสันติภาพ ในการพูดจาสื่อสารกัน สังคมไม่สามารถหยุดที่จะอ้างอิงถึง “หลัก” ที่เด็กทุกคนได้เรียนรู้จากลักษณะและกิจการของมารดาและบิดาของตนได้ก่อนการเรียนรู้คำพูดของพวกเขาเสียอีก

4. เนื่องจากครอบครัวมีหน้าที่ในการให้การอบรมสมาชิกของตน จึงมีสิทธิบางประการปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งเปรียบได้กับหลักเขตแห่งอารยธรรมทางกฎหมายของคุณค่าสากลที่แท้จริงนั้น ระบุว่า “ครอบครัวคือหน่วยธรรมชาติและพื้นฐานของสังคม และได้รับการคุ้มครองโดยสังคมและรัฐ” [7] ในส่วนของสันตะสำนักเองก็ได้ให้การรับรองศักดิ์ศรีตามกฎหมายเป็นพิเศษที่เหมาะสมสำหรับครอบครัวโดยการจัดพิมพ์กฎบัตรว่าด้วยสิทธิของครอบครัวในบทนำมีการระบุว่า “สิทธิของมนุษย์ แม้จะมีปรากฏออกมาเป็นสิทธิของมนุษย์แต่ละคนก็ตาม มิมีพื้นฐานทางสังคมที่จะแสดงออกในแบบดั้งเดิมและสำคัญได้ในครอบครัว” [8] สิทธิที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ เป็นการแสดงออกและความชัดเจนของกฎธรรมชาติที่จารึกไว้ในหัวใจมนุษย์ และเขาจะรับรู้ได้ก็โดยทางเหตุผล การปฏิเสธหรือแม้กระทั่งการจำกัดสิทธิของครอบครัว โดยการปิดกั้นความจริงเกี่ยวกับมนุษย์ถือเป็นการคุกคามรากฐานของสันติภาพเอง

5. ด้วยเหตุนี้ ใครก็ตาม แม้จะไม่รู้ตัวก็ตาม กำหนดครอบครัวไว้ เท่ากับกำลังบ่อนทำลายสันติภาพในชุมชน ประเทศชาติ และระหว่างประเทศโดยรวมด้วย ทั้งนี้เพราะเขากำลังทำให้สิ่งที่โดยแก่นแท้แล้วเป็นหน่วยปฐมภูมิของสันติภาพนั้นอ่อนแอลง เรื่องนี้จะต้องมีการไตร่ตรองเป็นพิเศษ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ครอบครัวที่เกิดจากการสมรสระหว่างชายและหญิงนั้นอ่อนแอลง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปิดกั้นครอบครัวจากการเปิดต่อการยอมรับชีวิตใหม่อย่างรับผิดชอบ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปิดกั้นสิทธิของครอบครัวในการรับผิดชอบต่อการศึกษาของบุตรตนในลำดับแรก ถือได้ว่าเป็นอุปสรรคอย่างจงใจต่อหนทางสู่สันติภาพ ครอบครัวจำเป็นต้องมีบ้านอยู่อาศัย การงานอาชีพ และได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการต่อกิจกรรมทางครอบครัวของบิดามารดา ความเป็นไปได้ที่จะส่งบุตรไปโรงเรียน และการได้รับการดูแลรักษาสุขภาพขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน เมื่อสังคมและนโยบายรัฐมิได้มุ่งช่วยครอบครัวในเรื่องเหล่านี้

พวกเขาก็เท่ากับถูกกดดันจากทรัพยากรจำเป็นที่จะนำไปสู่สันติภาพ สื่อสารมวลชนในสังคม โดยเฉพาะ เนื่องจากมีศักยภาพทางการศึกษา จึงมีความรับผิดชอบเป็นพิเศษในการส่งเสริม การเคารพต่อครอบครัว ช่วยให้ได้รับความคาดหวังจากที่มีต่อครอบครัวและสิทธิที่มี และ นำเสนอสิ่งที่สวยงามทั้งหมดของครอบครัวด้วย

มนุษยชาติเป็นครอบครัวยิ่งใหญ่หนึ่งเดียว

6. ชุมชนทางสังคม หากต้องดำรงอยู่ในสันติภาพแล้ว จะได้รับเรียกให้ระดมความใฝ่ฝัน จากคุณค่าที่เป็นรากฐานของชุมชนครอบครัว นี่เป็นความจริงสำหรับชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งชุมชน ระดับประเทศด้วย นอกจากนี้ยังเป็นความจริงสำหรับประชาคมระหว่างประเทศด้วย เพราะ ครอบครัวมนุษย์ดำรงอยู่ในบ้านหลังเดียวกันคือโลก อย่างไรก็ตาม ตรงจุดนี้ เราไม่อาจลืมว่า ครอบครัวเกิดขึ้นมาจาก “การตอบรับ” อย่างรับผิดชอบและมั่นคง และยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องด้วย “การตอบรับ” บุตรที่จะติดตามมาอย่างมีความสำนึก การที่ชุมชนครอบครัวจะ ก้าวหน้าได้ จำเป็นจะต้องได้รับความพร้อมใจกันของสมาชิกทุกคน การกระทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นยัง จำต้องเป็นความร่วมมือกันของทุกคนที่ได้รับเรียกให้มารวมกันเป็น*ครอบครัวมนุษย์เดียวกัน* เรา จะต้องกล่าวคำ “ยอมรับ” ด้วยตนเองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าได้จารึกลงในแก่นธรรมชาติของเรา เรามิได้มาดำรงชีวิตร่วมกันผู้อื่นด้วยอุบัติเหตุใดๆ เราทุกคนก้าวไปข้างหน้าบน*เส้นทางเดียวกัน*ในฐานะมนุษย์ที่เป็นชายและหญิง และดังนั้นจึงเป็นพี่น้องกัน ในทำนองนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่เราควรจะต้องอุทิศตนในการดำรงชีวิตด้วยทัศนคติแห่งความรับผิดชอบต่อหน้าพระเจ้า ยอมรับ พระองค์ในฐานะที่เป็นป่อเกิดสิ่งซึ่งที่สุดของชีวิตของเราเองและของผู้อื่นด้วย การหวนกลับไปหา หลักการสูงสุดนี้ ทำให้เราสามารถเห็นคุณค่าที่ปราศจากเงื่อนไขของมนุษย์แต่ละคน และดังนั้น จะช่วยวางหลักสำหรับการสร้างมนุษยชาติที่มีสันติภาพ หากปราศจากสิ่งนี้ สังคมที่มีรากฐาน เหนือธรรมชาติก็เป็นเพียงการรวมตัวกันของเพื่อนบ้านเท่านั้น หากใช้ชุมชนของพี่น้องที่ได้รับเรียก มาให้สร้างครอบครัวที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวแต่ประการใด

ครอบครัว ชุมชนมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

7. ครอบครัวต้องการมีบ้าน สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง สำหรับ*ครอบครัวมนุษย์แล้ว บ้านนี้คือโลก* สิ่งแวดล้อมที่พระเจ้าพระผู้สร้างทรงให้เราอยู่อาศัย ด้วยการสร้างสรรค์และรับผิดชอบ เราต้องดูแลสิ่งแวดล้อม ซึ่งถูกมอบหมายให้มนุษย์ทั้งชายและ หญิงปกป้องคุ้มครองและเพาะเลี้ยงด้วยเสรีภาพที่รับผิดชอบ โดยมีความดีสำหรับทุกคนเป็น

หลักเกณฑ์นำทางอย่างมั่นคง แท้ที่จริง มนุษย์มีคุณค่าสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งสร้างอื่นๆ ทั้งมวล การเคารพสิ่งแวดล้อมมิได้หมายถึงการคำนึงถึงวัตถุหรือสัตว์ว่ามีความสำคัญมากกว่ามนุษย์ ที่จริง การเคารพสิ่งแวดล้อมหมายถึงการไม่มองธรรมชาติว่ามีไว้เพื่อตอบสนองต่อประโยชน์ของตนเองอย่างเห็นแก่ตัวโดยสิ้นเชิง เพราะชนรุ่นหลังก็มีสิทธิที่จะเก็บเกี่ยวผลจากสิ่งแวดล้อม และแสดงเสรีภาพอย่างรับผิดชอบต่อธรรมชาติที่เราถือเป็นของตนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ เรายังไม่อาจมองข้ามคนยากจนซึ่งถูกกีดกันในหลายๆ กรณีมิให้ได้รับผลของสิ่งสร้างที่มีไว้สำหรับทุกคนด้วย ทุกวันนี้ เป็นการถูกต้องที่มนุษยชาติเป็นห่วงต่อคุณภาพของระบบนิเวศในอนาคต นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทำการประเมินเรื่องนี้อย่างรอบคอบโดยการเสวนากับผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีปรีชาญาณซึ่งไม่ถูกครอบงำด้วยแรงกดดันทางอุดมการณ์ให้ต้องรีบเร่งหาบทสรุปอย่างฉาบฉวย และเหนืออื่นใด เพราะมีจุดมุ่งหมายในการมีข้อตกลงเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สามารถให้หลักประกันต่อความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในขณะเดียวกับการเคารพคุณภาพของสิ่งแวดล้อมด้วย หากการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย จะต้องมีการแบ่งกันรับผิดชอบอย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันของประเทศต่างๆ และความจำเป็นจะต้องมีความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกันกับชนรุ่นหลังด้วย ความสุขุมรอบคอบมิได้หมายถึงการปฏิเสธความรับผิดชอบและการเลื่อนการตัดสินใจ แต่หมายถึงความถึงการพร้อมใจที่จะบรรลุการตัดสินใจร่วมกันหลังจากได้พิจารณาหนทางที่จะเดิน การตัดสินใจที่มุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับพันธสัญญาระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างรับผิดชอบ ซึ่งจะต้องสะท้อนให้เห็นความรักอย่างสร้างสรรค์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของเรา และเป็นจุดหมายปลายทางที่เราต่างก็มุ่งไปหา

8. ในเรื่องนี้ นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะ “รู้สึก” ว่าโลกคือ “บ้านของเราร่วมกัน” และในการที่เราดูแลให้บริการผู้อื่นนั้น เราต้องเลือกหนทางแห่งการเสวนาแทนหนทางแห่งการตัดสินใจแต่ฝ่ายเดียว นอกจากนี้ อาจจำเป็นต้องจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศขึ้นมาเพื่อตอบสนองร่วมกันในการดูแลคุ้มครอง “บ้าน” ของเราหลังนี้ อย่างไรก็ตาม ความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความมั่นใจให้มากขึ้นที่จะต้องร่วมมือกันอย่างรับผิดชอบ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งกว่า ปัญหาที่ปรากฏขึ้นมีความสลับซับซ้อน และเวลาก็กิ่งเหลือน้อย เพื่อเผชิญกับสถานการณ์นี้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องลงมือดำเนินการอย่างกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน มีเรื่องหนึ่งที่มีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะทำการเสวนาเพิ่มขึ้นระหว่างประเทศคือ การดูแลคุ้มครองทรัพยากรพลังงานของโลก ประเทศที่มีเทคโนโลยีก้าวหน้ากำลังเผชิญกับความต้องการที่กดดันในเรื่องนี้ ในด้านหนึ่ง จะต้องมี การประเมินการบริโภคที่อยู่ในระดับสูงอันสืบเนื่องมาจากรูปแบบการพัฒนาในปัจจุบัน และในอีก

ด้านหนึ่งนั้น คือการลงทุนด้วยทรัพยากรที่เพียงพอในการแสวงหาแหล่งพลังงานทางเลือกและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประเทศที่กำลังเติบโตทางด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกำลังโหยหาพลังงาน แต่หลายๆ ครั้ง ความหิวโหยนี้ได้รับการตอบสนองด้วยวิถีทางที่เป็นอันตรายต่อประเทศยากจน ซึ่งเพราะขาดโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีของตนด้วยนั้น ถูกบีบให้ขายทรัพยากรพลังงานที่ตนมีไว้ในครอบครองในราคาถูกเกินไป บ่อยๆ เสรีภาพทางการเมืองของพวกเขาเองได้รับการประนีประนอมด้วยรูปแบบของรัฐอาชญากร หรือในทุกกรณีนั้นมีรูปแบบการสร้างเงื่อนไขที่ดูเหมือนเป็นการเสื่อมเสียเกียรติอย่างชัดเจน

ครอบครัว ชุมชนมนุษย์ และเศรษฐกิจ

9. เงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งสำหรับสันติภาพที่จะเกิดขึ้นภายในแต่ละครอบครัว คือครอบครัวต่างๆ จะต้องสร้างบนรากฐานมั่นคงของคุณค่าทางจิตใจและจริยธรรมร่วมกัน แต่ก็ต้องเสริมเพิ่มเติมด้วยว่าครอบครัวจะได้พบกับสันติภาพที่แท้จริงก็ต่อเมื่อครอบครัวต่างๆ ไม่ขาดปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น และเมื่อมรดกของครอบครัว ซึ่งเป็นผลจากน้ำพักน้ำแรง การออม และการร่วมมืออย่างแข็งขันของสมาชิกทุกคนนั้น ได้รับการจัดการอย่างดีด้วยจิตใจแห่งความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียว โดยไม่มีการฟุ้งเฟ้อหรือการสูญเปล่า เมื่อนั้น สันติภาพของครอบครัวยังต้องการการเปิดใจต่อมรดกทางคุณค่าอันสูงส่ง และความหวังต่อการจัดการวัตถุปัจจัยและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอย่างรอบคอบในเวลาเดียวกันด้วย การบกพร่องในการจัดการจะส่งผลต่อการแตกสลายของความไว้วางใจซึ่งกันและกันในสถานการณ์ของความไม่แน่นอนที่คุกคามต่ออนาคตของครอบครัวเดี่ยวนี้

10. นอกจากนั้นยังคงต้องกล่าวถึงสิ่งที่คล้ายกันสำหรับครอบครัวอื่นๆ ซึ่งเป็นมนุษยชาติหนึ่งเดียวกันอีกด้วย นอกเหนือจากรากฐานของคุณค่าร่วมแล้ว ครอบครัวมนุษย์ ซึ่งทุกวันนี้ยังมีการรวมตัวกันเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากกระบวนการโลกาภิวัตน์นั้น ยังต้องการเศรษฐกิจที่สามารถตอบสนองต่อความดีส่วนรวมซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมทั่วโลกในปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ในเรื่องนี้ การเปรียบเทียบกับครอบครัวธรรมชาติจะช่วยให้ จะต้องมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ซื่อสัตย์และตรงไปตรงมาระหว่างมนุษย์แต่ละคนและระหว่างประชาชาติ ซึ่งจะช่วยให้ทุกคนได้ร่วมมือกันในการสร้างรากฐานที่เป็นธรรมและเสมอภาคกัน นอกจากนั้น ยังจะต้องดำเนินความพยายามในการสร้างหลักประกันให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างรอบคอบและมีการกระจายความมั่งคั่งอย่างเสมอภาคด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความช่วยเหลือที่ให้แก่ประเทศ

ยากจนจะต้องเป็นไปตามแนวทางของหลักการทางเศรษฐกิจที่ถูกต้อง โดยหลีกเลี่ยงการสูญเสียเปล่าในรูปแบบต่างๆ ซึ่งหลักๆ แล้วเกี่ยวข้องกับการบำรุงรักษาระบบราชการที่ต้องใช้เงินทุนมหาศาล เรายังต้องคำนึงถึงพันธะทางศีลธรรมเพื่อให้หลักประกันว่า เศรษฐกิจจะไม่ดำเนินไปตามกฎของการแสวงหากำไรโดยไร้ความปราณีเพียงอย่างเดียวซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่า ไม่มีความเป็นมนุษย์

ครอบครัว ประชาคมมนุษย์ และกฎศีลธรรม

11. ครอบครัวดำรงอยู่ในสันติภาพหากสมาชิกทุกคนยอมรับในหลักการร่วม ซึ่งช่วยป้องกันการเป็นปัจเจกอย่างเห็นแก่ตัว และนำสมาชิกแต่ละคนมารวมกัน ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสมัครสมานกลมเกลียว และให้ทิศทางสำหรับการทำงานของตน หลักการนี้ซึ่งมีความชัดเจนในตัวเองยังใช้ได้กับชุมชนในระดับกว้างขึ้นด้วย ทั้งชุมชนท้องถิ่นและระดับชาติ ไปจนถึงประชาคมระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสันติภาพ จำเป็นต้องมีกฎหมายร่วมกัน เป็นกฎหมายที่จะส่งเสริมเสรีภาพที่แท้จริง แทนที่จะทำตามอำเภอใจอย่างตาบอด และคุ้มครองคนอ่อนแอจากการกดขี่ของผู้ที่เข้มแข็งกว่า ครอบครัวประชาชาติได้ประสบกับพฤติกรรมตามอำเภอใจหลายๆ กรณีทั้งภายในรัฐแต่ละประเทศ และในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย ในหลายๆ สถานการณ์ ผู้ที่อ่อนแอไม่ได้ก้มหัวให้การเรียกร้องของความยุติธรรม แต่กลับต้องก้มหัวให้กับอำนาจของผู้ที่เข้มแข็งกว่าตน จะต้องกล่าวซ้ำอีกครั้งว่า อำนาจจะต้องถูกกำหนดโดยกฎหมายเสมอ และหลักการนี้สามารถนำไปประยุกต์กับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีอธิปไตยด้วย

12. พระศาสนจักรมักจะกล่าวถึงเรื่องธรรมชาติและหน้าที่ของกฎหมาย คือ *บรรทัดฐานทางกฎหมาย* ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กำหนดพฤติกรรมภายนอกและกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิดนั้น มีหลักเกณฑ์คือ *บรรทัดฐานทางศีลธรรม* ที่มีรากฐานอยู่ในธรรมชาติเอง เหตุผลของมนุษย์สามารถพิจารณาแยกแยะบรรทัดฐานทางศีลธรรมนี้ได้ อย่างน้อยก็ในเรื่องข้อเรียกร้องพื้นฐาน ซึ่งจะนำไปสู่เหตุผลที่สร้างสรรค์ของพระเจ้าที่เป็นต้นกำเนิดของสรรพสิ่ง บรรทัดฐานทางศีลธรรมจะต้องเป็นข้อกำหนดสำหรับการตัดสินใจของมโนธรรม และชี้แนะพฤติกรรมของมนุษย์ทุกประการ บรรทัดฐานทางกฎหมายมีไว้เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ก่อรูปเป็นครอบครัวมนุษยชาติหรือไม่? และหากใช่ บรรทัดฐานนี้มีผลทางปฏิบัติหรือไม่? คำตอบก็คือ ใช่ บรรทัดฐานนี้มีอยู่ แต่เพื่อสร้างหลักประกันว่าบรรทัดฐานนี้มีผลทางปฏิบัติจริงจำเป็นจะต้องหันกลับไปสู่บรรทัดฐานทางศีลธรรมแต่เดิมโดยให้ถือเป็นพื้นฐานของ *บรรทัดฐานทางกฎหมาย* มิเช่นนั้น บรรทัดฐานทางกฎหมายก็ต้องขึ้นอยู่กับความเมตตาของฉันทามติที่เปราะบางและชั่วคราวเสมอ

13. บรรทัดฐานทางศีลธรรมตามธรรมชาติเป็นเรื่องที่รับรู้ได้สำหรับผู้ที่พยายามทำความเข้าใจตรรกะภายในของความโน้มเอียงลึกๆ ที่อยู่ในตัวตนโดยอาศัยการไตร่ตรองตนเองและจุดหมายปลายทางของตน แม้ว่าจะยังคงมีความลังเลและความสงสัย พวกเขา ก็ยังคงสามารถค้นพบ *กฎศีลธรรมร่วม* ซึ่งอยู่เหนือความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งอยู่เหนือความแตกต่างทางวัฒนธรรมนี้ได้ อย่างน้อยก็ในเรื่องสำคัญๆ ซึ่งช่วยให้มนุษย์ได้มีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับมิติที่สำคัญที่สุดของความดีและความชั่ว ความยุติธรรมและความอยุติธรรม นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่หันกลับไปหากฎพื้นฐานนี้ ใช้พลังปัญญาทั้งหมดของเราในการแสวงหา และ ไม่ปล่อยให้ตัวเองต้องหมดกำลังใจเพราะข้อผิดพลาดและความเข้าใจผิด คุณค่าที่มีรากฐานอยู่ในกฎธรรมชาติมีอยู่จริงในกฎหมายระหว่างประเทศ ในรูปแบบอำนาจที่ได้รับการยอมรับในทางสากล ในหลักการของกฎหมายมนุษยธรรมที่มีการผนวกไว้ในกฎหมายของแต่ละประเทศหรือธรรมเนียมขององค์กรระหว่างประเทศ แม้ว่าจะอยู่ในลักษณะเป็นเสียงๆ และอาจไม่สอดคล้องต้องกันเสมอไป *มนุษย์มิใช่ผู้ที่ “ไร้ซึ่งกฎหมาย”* อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องอดทนต่อการเสวนาเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ และสนับสนุนกฎหมายของแต่ละประเทศให้มุ่งยอมรับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน การเติบโตของวัฒนธรรมกฎหมายของโลกในเรื่องนี้ ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นเสริมสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษยธรรมอย่างลึกซึ้งในบรรทัดฐานระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง มิเช่นนั้น บรรทัดฐานเหล่านี้ก็จะถูกลดทอนลงเป็นเพียงแค่กระบวนการ ซึ่งจะถูกใช้ประโยชน์เพื่อเหตุผลที่เห็นแก่ตัวหรือเหตุผลทางอุดมการณ์ได้อย่างง่ายดาย

การเอาชนะความขัดแย้งและการลดอาวุธ

14. โศกโศกที่มนุษยชาติในปัจจุบันกำลังประสบกับการแบ่งแยกและความขัดแย้งที่แหลมคมอย่างใหญ่หลวง ซึ่ง *แทบจะไม่มีลดลงในขนาดของตน* พื้นที่ในโลกขนาดใหญ่ตกอยู่ในสถานการณ์ความตึงเครียดเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่อันตรายของการเพิ่มจำนวนประเทศที่เป็นเจ้าของอาวุธนิวเคลียร์ ได้สร้างความหวาดหวั่นกังวลให้เกิดขึ้นในมนุษย์ทุกคนที่มีความรับผิดชอบ สงครามกลางเมืองจำนวนมากยังคงเกิดขึ้นในแอฟริกา แม้ว่าจำนวนประเทศที่ทวีปดังกล่าวจะมีความก้าวหน้าบนหนทางสู่เสรีภาพและประชาธิปไตย ตะวันออกกลางยังคงเป็นเวทีแห่งความขัดแย้งและความรุนแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และมีความเสี่ยงที่จะดึงประเทศเหล่านั้นให้เข้าสู่วังวนแห่งความรุนแรงในระดับกว้าง แม้กระทั่งประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศถึงกับกบฏประมาทในอัตราส่วนสูงจากผลผลิตประชาชาติที่มีอยู่น้อยนิดเพื่อนำไปซื้ออาวุธ ไม่มีการจำกัดให้การค้าแห่งหายนะนี้ต้องรับผิดชอบ ประเทศที่อยู่ในโลกที่มีการพัฒนา

อุตสาหกรรมทำกำไรมหาศาลจากการขายอาวุธ ในขณะที่ชนชั้นปกครองในประเทศยากจนจำนวนมากต้องการเสริมสร้างขุมกำลังของตนโดยการสรรหาอาวุธที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในช่วงเวลาแห่งความยุ่งยากเช่นเวลานี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ผู้มีน้ำใจดีทุกคนจะต้องร่วมมือกันเพื่อทำข้อตกลงที่มุ่งลดการใช้กำลังทหารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีอาวุธนิวเคลียร์ ในช่วงเวลาที่กระบวนการลดการแพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์หยุดนิ่งนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะร้องขอผู้ที่มีอำนาจให้รื้อฟื้นการเจรจาด้วยความมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีข้อตกลงร่วมกันและมีความก้าวหน้าในการขจัดอาวุธนิวเคลียร์ที่มีอยู่ ในการเรียกร้องอีกครั้งหนึ่งนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้ากำลังสะท้อนความปรารถนาของทุกคนที่เป็นห่วงใยในอนาคตของมนุษยชาติ

15. หกสิบปีก่อน องค์การสหประชาชาติได้ประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (1948-2008) อย่างสง่างาม ด้วยเอกสารฉบับนี้ ครอบคลุมมนุษยชาติได้แสดงปฏิกิริยาต่อต้านความโหดร้ายของสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยการรับรองความเป็นหนึ่งเดียวกันของตนบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันของมนุษย์ชายและหญิงทุกคน และโดยการเคารพต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์แต่ละคนและประชาชาติที่เป็นศูนย์กลางของชีวิตมนุษย์ นี่คือการก้าวสำคัญแนวใหม่ที่มุ่งสู่เส้นทางที่ยากลำบากและเรียกร้องตลอดเวลาเพื่อไปสู่ความสมัครสมานกลมเกลียวและสันติภาพ ปีนี้เป็นโอกาสครบรอบปีที่ 25 ที่สันตะสำนักรับรองกฎบัตรว่าด้วยสิทธิของครอบครัว (1983-2008) และโอกาสครบรอบปีที่ 40 แห่งการเฉลิมฉลองวันสันติสากลครั้งแรก (1968-2008) การเฉลิมฉลองวันแห่งสันติภาพนี้ ซึ่งเกิดจากการหยั่งรู้พระญาณสอดส่องของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องด้วยความเชื่อมั่นอย่างสูงโดยสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ผู้เป็นที่รักและนำเคารพซึ่งดำรงตำแหน่งก่อนหน้าข้าพเจ้านั้น ทำให้พระศาสนจักรสามารถนำเสนอข้อคำสอนที่สำคัญเกี่ยวกับความดีของมนุษย์ขั้นพื้นฐานนี้ในสารเหล่านี้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ในโอกาสการเฉลิมฉลองครบรอบที่สำคัญต่างๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญชายและหญิงทุกคนให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวมนุษยชาติหนึ่งเดียวกันนี้ อย่างมีชีวิตชีวา และพยายามมุ่งทำให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันของมนุษย์ได้สะท้อนความเชื่อมั่นนี้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสันติภาพที่แท้จริงและยั่งยืน เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้ายังเชื่อเชิญผู้ที่มีความเชื่อได้วิงวอนขอสันติภาพซึ่งเป็นพระพรยิ่งใหญ่จากพระเจ้าอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย สำหรับคริสตชน เขารู้ว่าเขาสามารถเชื่อในคำเสนอวิงวอนของพระนางมารี ซึ่งเป็นมารดาของพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงมารับเอาเนื้อหนังเพื่อช่วยมนุษยชาติทั้งมวลได้รอด และทรงเป็นมารดาของเราร่วมกันด้วย

ขอส่งความปรารถนาดีของข้าพเจ้าสำหรับโอกาสปีใหม่ที่นำยินดีมายังทุกท่าน

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 2007

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

-
- [1] สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2, คำแถลงเรื่อง ความสัมพันธ์แห่งพระศาสนจักรกับบรรดาศาสนาที่ไม่ใช่ คริสตศาสนา, ข้อ 1
 - [2] สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2, พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้, ข้อ 48
 - [3] สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2, สารเตือนใจ บทบาทฆราวาสคริสตชนในพระศาสนจักรและโลก, ข้อ 40: AAS 81 (1989), 469
 - [4] อ่างแล้ว
 - [5] สมณสภาเพื่อความยุติธรรมและสันติ, ประมวลหลักคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร, ข้อ 211
 - [6] สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2, พระสมณกฤษฎีว่าด้วยการแพร่ธรรมของฆราวาส, ข้อ 11
 - [7] มาตรา 16/3
 - [8] สันตะสำนัก, กฎบัตรว่าด้วยสิทธิของครอบครัว, 24 พฤศจิกายน 1983 บทนำ, A